

האוניברסיטה בהר הצופים: עלמה שהיה ולא יחזור לעולם

האתר רחל אורן
צולם ב-כרמי'

הפגז שפגז מעבר בין אולם הקריאה לבין מחסן הספרים — הניירות נשארזו מאז שנת תש"ח.

בר 47 היומין זיק. כ"ב לגר במבר בשעה 10 היה בעל הירד מן עסוק ב.דוקטורט של מן שלוסקי. ב-25 בנובמבר בש"ע 11 היה לו פגישה עם אחד ששמו אביבי. ב-26 בגר במבר הוא מוכיר לעצמו. להוד מין מקום לרחובות" וב-28 בנובמבר, ב-11.30, נסיעה לר"חובות". ב-4 בדצמבר, בשעה 12: אולם ט', רוזנבלום, מה" 4 בדצמבר היומין זיק. באותו ארון מתגלגלת הזמנה ששמוס מה לא בשלחה לגב' ד"ר ט. רייס: "האוניברסיטה העברית ממינה את כבי' לה' יות נוכח בטקס פתיחת שנת הלימודים תש"א". אוארת ה' הזמנה. מתי היה שנת תש"א? ביום ט"ו במרחשון (17 בכ"ר במבר) בשעה 10 בבוקר, ב' אולם הגדול של בית הספרים. הזמנה זו היא אישית. הדלתות תיגרנה עם התחלת הטקס."

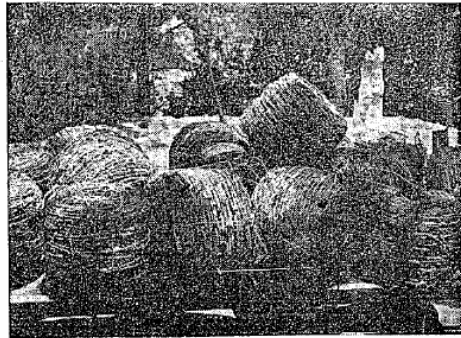
יידישמו בטוביות, אוארת הודעה מ"9.11.47 מעניין, בכמה מעבודות הספיקו תלמידי הפי"סיקה להשתתף. לתלמידי מר שפירא", אוארת הודעה מ"21.11.47. לרגלי המצב ית' קיימו תשיעורים במחודיקה ב' בגין ביה"ס התיכון בבית"הכ"רם". ועוד הודעה מ"21.11: "כדי לאפשר לתלמידי האוני" בריטיטה למלא את חובתם. הן לגבי לימודיהם והן לגבי שר' ורתי הבטחון". פותחת ההודעה ומבאן ממשילה ומפרטת סדר לימודים חדש, שלפיו ילמדו הסטודנטים שבועיים, ויהיו משוחררים מלימודים שבועיים, שבהם יעמדו לרשות ההגנה. איוו דרך ארוכה עברנו מאז: היום שולחים צו שמונה, ולך הצעק. סטודנטו!" באחד האורגות אני מגלה לרח משנת תש"ח. עד דצמבר 47 נרשמו בו רשימות. מדצמ'

מלחמת השחרור, ועל לח הורוק באחת הפיגות יש תכ" נית להגנה עצמית. השקים קרועים ברובם, והחולל שנת' קשה ביתניים, נשפך אני מתי טטת קצת בחולל וראאה ברבה בעמלי: מה אני מצואת, אם לא אריזה אויגילנית של הסי"גריה. אמיר". "הסיגריה ה" טובה ביותר. מספרו (ארץ" ישראל) תל"אביב". תראו מה מצאתי", אני אוארת. אמיר" אוארת בוריס כרמי, היהיה סי"גריה לא רעה". המכח למתמטיקה שוכן בבני יין קטן וחמדו בן שתי קומות, ומשום מה הוא מונזת פחות. כמה שולחנות כתיבה, כמה כסאות, כמה ארונות ואפילו ספרים אחדים. על לוח המר' דעות הודעות לטודנטים מ' שנת 1947: "כל התלמידים ש" עברו בחינת מעבר בפיסיקה ורוצים להשתתף במעבדה,

הר הצופים הגענו קצת לפני אחת עשרה בבוקר. עשרות אוטובוסים ומכוניות פרטיות חנו ליד מה שהיה פעם בגיין הפקולטה למדעי הרוח, ומאות אנשים רחשו מסביב פנינו שמאלה, אל הפקולטה ל" מדעי הטבע ועבר, שהת' יירם הוניחו אותה משום מה. שני מתנדבים מאוסטרליה קידי' מן את פנינו: "אפשר להצי' טלם ז' ומדי עמדו בפווה של עבודת כתיים. "כולם מגלמים אותנו, רטן אחד מהם, ואף אחד לא בא לעברד אתנו". ההיילים עוברים קשה מאודי, אמר השני. הם התישבו על הארץ, בצל החתוכה, ואנחנו פנינו אל שורה של בניינים קטנים, בני קומה אחת. מה' היו המעבדות, אני חושב, מס' ביר יורם מיכאלי. בשנת הש"ז הוא היה כאן סטודנט, אבל הפקולטה שלו היה מדעי ה' רוח — ממדעי הטבע אין הוא מתמצא.

שלטים

הכל מונזת. הכל ריק. פתאום, כתובת על הקיר: "שלום סעדיה, כפר-סבא, שי' כון עליה 9.12.64 — 2.11.64. שוטר שעשה כאן את שירות המילואים שלו. ועוד אחד ש' השיג על המקום: "הלמישי אבי 12.5.65 — 7.4.67. בטח היה לו קר' כהוגן, אומר רבי טוראי". מה את מחפשת? כתו' בות מעניינות? באי, אני אראה לך כתובות". הוא לוקח אותי לבניין הסמוך, ומראה לי שתי כתובות חרישות ביותר: "מועדון הפורקן" ו"מועדון ה' זועמים". מה זה? אני שואלת. "דיסקוק", הוא אומר, "של החברה". בחדר השני גרים ה' חברה בכבודם ובצעמם ויש להם כתובת: "נא לא להפריע את מנות השכנים". אתה יר' דע מה' היה בבנין הזה? אני שואלת את הרב-טוראי. "מתק" הוא אומר. לפני עשרים שנה, כשהאוניברסיטה היהת כאן, מה אני יודע", הוא אומר. כשאנחנו באנו היה הכל ריק, אומר מישוה אחד. ברחבה הקטנה שליד המכון למתמטיקה, שלט השייך בהד' לט לאוניברסיטה העברית: "אל עשן, אל התקרב עם אש, סכנת בערה". כל השלטים היו' בלשון זר'. אומר יורם מיכאלי. כל הבניינים הפתים למרחק מר' גנים בשקי חול, שנשארו כאן

גילוי חוטי החיל עשו את שלהם — החיל יכול ללכת. חוטי תיל מוגלגלים מחכים לפינויים מהרצופים.

עמודות עזובות. תחילה שימשו את המגנים במלחמת השחרור, אחר כך את השוטרים ששמרו על המקום. נכשו משחקים כאן חילולי צה"ל פויג'ונני.

יש לוודא שהמדפסת מוגדרת כראוי לפני הדפסה

הדפסה ביטול